



ผลของกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจากที่มีต่อผลลัพธ์
ทางการเรียนสำหรับวัยรุ่นตอนต้น ชุมชนเกาะหยงสตาร์
อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

The Effects of Recreational Activity entitle Nipa Palm Products
on learning Achievement of Early Adolescence in Koh Yong-star
Community Palian District, Trang Province

มะติวัลย์ หนกหัสดิ์¹

E-mail : Maliwan42011@gmail.com

สาวีพันธ์ ศุภวรรณ²

ชนกนารถ บุญวัฒนวงศ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ที่มีต่อผลลัพธ์ทางการเรียน สำหรับวัยรุ่นตอนต้น ชุมชนเกาะหยงสตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง และ 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อ กิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก สำหรับวัยรุ่นตอนต้น ชุมชนเกาะหยงสตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ประชากรในการวิจัย คือวัยรุ่นตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 10-13 ปี จำนวน 80 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก จำนวน 34 คน เครื่องมือการวิจัยคือ 1) แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดย คำนวณความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลลัพธ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) วัยรุ่นตอนต้นที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมีความพึงพอใจรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: กิจกรรมนันทนาการ ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ผลลัพธ์ทางการเรียน วัยรุ่นตอนต้น

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² รองศาสตราจารย์, ดร. แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร. แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Abstract

The purpose of this quasi-experimental research were :- 1) to investigate the effect of recreational activity entitle nipa palm products on learning achievement of early adolescence in Koh Yong-star community, Palian District, Trang province; and 2) to examine participant satisfaction in recreational activity entitled Nipa Palm products. The populations were 80 early adolescence (10-13 years old). The samples were 34 early adolescence selected by lottery simple random sampling. The research instruments were: - 1) the 4 recreational activity plans entitled Nipa Palm products; 2) learning achievement test; and 3) the participant satisfaction survey. The collected data were analyzed using frequencies, percentage, mean, standard deviation and t-test. The result of this research show that: 1) the post – achievement Learning of the Early Adolescence who participated in recreational activity entitled Nipa palm products was significantly higher than their pre- learning at 0.5 level; 2) After the early adolescences participated on the recreational activity entitled Nipa Palm products had satisfaction at the highest level.

Keywords: recreational activity, nipa palm products, learning achievement, early adolescence

บทนำ

ต้นจาก เป็นไม้ตระกูลปาล์มชนิดหนึ่งในป่าชายเลน มีลำต้นขนาดเล็ก เป็นเหง้า อยู่ได้ดิน มีรากอวบน้ำ อัดแน่นบริเวณกอก มักจะมีอยู่ในโคลน และอยู่ใต้หินและน้ำท่วม มีใบแบบขนนก คล้ายใบมะพร้าว ประเทศไทยพบต้นจากมากในจังหวัดสมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง กระเบน ตรัง และสตูล (นพรัตน์ บำรุงรักษ์, 2544, น.3-5) อีกทั้ง ต้นจากเป็นพืชที่มีคุณค่า ต่อชีวิตประจำวัน และเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเลเป็นอย่างมาก ประชาชน

สามารถใช้ส่วนต่าง ๆ ของต้นจากเป็นอาหาร มากมายหลายรูปแบบ เช่น ใช้ช่อตอกอ่อนมาทำผักจิ้ม ผลอ่อนมาทำเป็นผักดอง หรือแกง หรือทำข้นมหوان ใช้ใบเป็นส่วนประกอบในการทำข้น ใช้เป็นส่วนประกอบของสิ่งปลูกสร้าง เช่น ทำฝาบ้าน ทำหลังคา นำมาเป็นอุปกรณ์ของใช้ในครัวเรือน ซึ่งการทำหลังคางานหรือการทำตับจาก การทำข้นมาใบจาก นับเป็นอาชีพสำคัญมากของประชาชน ชุมชนชายฝั่ง นอกจากนี้แล้ว ยังมีส่วนอื่น ๆ ของต้นจากใช้เป็นยา הרักษาโรคได้ เช่น ใช้ผลอ่อนมาหั่นตากแห้งต้มน้ำดื่มแก้โรค



หอบ หรือดอกันนำมatalกแห้งแล้วบดใส่น้ำร้อน ดีมแก้โรคเบาหวาน ใช้ใบแก้ขับเสมหะและดับพิษ (สิทธิโชค จันทร์ย่อง, 2552, น.45; ณิภูราตรน์ ปภาวสิทธิ์ และ คงะ, 2555, น.199) และเมื่อต้นจากร่วมกันเป็นกลุ่มก้อนใหญ่ในป้าชายเลน จึงเรียกว่าป้าจาก ที่เป็นแหล่งอาศัย เป็นแหล่งอาหาร และแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์น้ำ และกล้ายเป็นแหล่งอาหารของผู้อยู่อาศัยใกล้ฝั่ง ทะเลอีกด้วย (กฤษฎา สุทธินัน, 2554, น.50) นอกจากนี้ จากการวิจัยของบรรยายาระรณ บรรยายารธรรม และ ประทับใจ สิกขา (2555, น.94-104) พบว่าเล้านไยต้นจากสามารถทนนำไปเป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์เพื่อพัฒนาให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความคงทนในการใช้งานและน่าสั่งเสริมในการพัฒนาอาชีพได้ต่อไป

ชุมชนเกษตรหลัก อยู่ในตำบลท่าขาม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง มีลักษณะเป็นเกษตร มีป้าชายเลนล้อมรอบ ผลิตภัณฑ์จากต้นจากนับ เป็นภูมิปัญญาของชาวชุมชนเกษตรหลักใน การนำไปใช้ประโยชน์เพื่อดำเนินชีวิต ทั้งอุปโภค และบริโภคในหลายรูปแบบ ทั้งนี้ การลดจำนวนลงของต้นจากมาจากการผลกระทบของการลดจำนวนลงของป้าชายเลน การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มาจากการทุนนิยมที่ต้องแข่งขันกันทาง เศรษฐกิจ ดังที่อุดม เซย์กิว็ค (2555, น.145-147) ได้กล่าวว่าการลดลงของป้าชายเลนมาจากการสภาพ ผลพิษของโลกและพฤติกรรมมนุษย์เนื่องจาก การขยายตัวของประชากรทำให้เกิดการแย่งชิง พื้นที่ทำการส่งผลให้ต้นไม้ในป้าชายเลนถูกทำลาย และลดลงเป็นจำนวนมาก ซึ่งรวมถึงต้นจากและ

ส่งผลกระทบกับภูมิปัญญาที่ได้จากต้นจากก็ลดลงไปด้วย ซึ่งเป็นไปในทิศทางแนวคิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาได้จากต้นจาก ของพรัตน์ บำรุงรักษ์ (2544, น.2) ที่ว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการแข่งขันทางเศรษฐกิจทำให้มีการนำสิ่งอื่นเข้ามาทดแทนการใช้ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ซึ่งทำให้คนรุ่นหลังไม่ให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาเหล่านี้จึงกำลังค่อยๆ หายไป จึงควรมีการรวบรวมภูมิปัญญาและการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อสร้างองค์ความรู้แก่คนรุ่นหลังได้ศึกษา ซึ่งกลุ่มประชาชนที่ควรได้รับการปลูกฝังให้เป็นผู้สืบสอดภูมิปัญญาในท้องถิ่น คือรุ่นลูกหลานของชุมชนทุกเพศทุกวัยตั้งแต่เด็กและวัยรุ่น

วัยรุ่นตอนต้นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางร่างกาย ทางสรีระวิทยา และปัญญา เป็นผลมาจากการเจริญเติบโตของร่างกาย ซึ่งในระยะเริ่มแรก (เพ็ญพิไล ฤทธาคณานันท์, 2550, น.181) ซึ่งสนับสนุนได้จากทฤษฎีพัฒนาการเชาว์ปัญญาของ Piaget ที่ว่าเด็กวัยนี้สามารถเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมได้แล้ว จึงพบว่าวัยนี้เป็นวัยที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ได้ และจากการที่วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้ อยากเห็น อยากลอง การถ่ายทอดความรู้ผ่านวัยนี้จึงควรจะต้องมีกิจกรรมที่สนองตอบตามลักษณะของวัยด้วย (มาลี จุฑา, 2544, น.17; วิภาพร มหาบสุข, ม.ป.ป., น.140; เพิ่มศักดิ์ วรรลย়างกฎ, 2547, น.19) กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองต่อวัยรุ่น ตอนต้นเป็นอย่างดี เพราะ กิจกรรมนันทนาการไม่เพียงแต่เพียงเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ

สนับสนุนเท่านั้นแต่กิจกรรมนันทนาการยังมีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์ส่งเสริมผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมีพัฒนาการในการเรียนรู้เติบโต และค้นพบความสามารถในตนเอง ซึ่งเป็นรูปแบบของกิจกรรมจะต้องกระทำอย่างรู้สึกอิสรภาพและเป็นกิจกรรมที่เข้าร่วมด้วยความสมัครใจ (สุวิมล ตั้งสัจจพจน์, 2553, น.51; McLean et al., 2008, pp.4-5) ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการสามารถทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ซึ่งเป็นลิ่งสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการเรียนรู้และตระหนักรถึงคุณค่าของตนจากผ่านกิจกรรมนันทนาการนั้นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นความจำเป็นของการให้ความรู้ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจากแก่วัยรุ่นตอนต้น เพื่อทำให้วัยรุ่นตอนต้นเกิดการเรียนรู้และสร้างเสริมประสบการณ์ในเรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมี

ความสนใจศึกษาผลของการจัดกิจกรรมนันทนาการในการถ่ายทอดความรู้ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก และเมื่อวัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ของผลิตภัณฑ์จากต้นจากจะทำให้วัยรุ่นเกิดความภาคภูมิใจและตระหนักรถึงคุณค่าของภูมิปัญญาท่องถิ่นของตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมนันทนาการเรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจากที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวัยรุ่นตอนต้น ชุมชนเกษตรท้องถิ่น ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง
- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

กรอบแนวคิดการวิจัย



ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบ one-group pretest-posttest design เนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างจำนวนจำกัด และเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดกระทำ (treatment) ที่เท่าเทียมกัน โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอ คือ แผนการทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและการหาคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ment) ที่เท่าเทียมกัน โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการนำเสนอ คือ แผนการทดลอง ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและการหาคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้



แผนการทดลอง

O1.....X.....O2

X คือ กิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

O₁ คือ การประเมินก่อนการให้กิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

O₂ คือ การประเมินหลังการให้กิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ เป็นวัยรุ่นตอนต้นอายุระหว่าง 10-13 ปี ชุมชนเกษตรหงษ์สตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง จำนวน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วัยรุ่นตอนต้นอายุ 10-13 ปี ชุมชนเกษตรหงษ์สตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง จำนวน 40 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ 4 แผน แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก และแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการเรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก แบ่งเนื้อหาได้เป็น 4 เรื่อง คือ 1) สภาพพื้นที่ป่าจาก เกษหงษ์สตาร์ อำเภอ

ปะเหลียน จังหวัดตรัง 2) แหล่งผลิต ผลิตภัณฑ์จากต้นจากในชุมชน ได้แก่ การเย็บตับจาก การทำขนมจาก การลอกใบจาก การ-san ปลาตะเพียน 3) การสืบสานการใช้ประโยชน์จากต้นจาก และ 4) การปลูกต้นจาก นำแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบโดย hacca ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ความตรงเชิงเนื้อหา การใช้ภาษา ความสอดคล้องของจุดประสงค์กับกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนข้อบกพร่องต่าง ๆ โดยต้องได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทั้งหมด ดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้ (pilot study) กับวัยรุ่นตอนต้นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ทำการทดลองในสถานที่จริง เพื่อพิจารณาความเหมาะสมสมของกิจกรรมและนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปปฏิบัติต่อไป

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก วัดพฤติกรรมทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้-ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ และด้านการวิเคราะห์ (Bloom et al., 1955 อ้างถึงใน ผดุงชัย ภู่พัฒน์, 2555, น.7-8) ซึ่งแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยโดยมีตัวเลือกเพื่อวัดผล 3 ตัวเลือกนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบโดย hacca ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด รวมถึงความเหมาะสมของการใช้ภาษาของแบบทดสอบ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ระดับ 0.66-1.00 นำ

แบบทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียน เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ที่ได้แก่ในปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับวัยรุ่นตอนต้นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยค่าสัมประสิทธิ์效альฟ้า ของ cronbach อุปะหะว่า 0.80–1.00

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการเรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ตัวเลือกโดย ดัดแปลงจากแบบประเมินความพึงพอใจของ สุเมษย์ หนกหลัง (2552, น.140–141) ต่อมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการประเมิน รวมถึงความเหมาะสมของภาษาในแบบสอบถาม โดยภาพรวมได้ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ระดับ 1.00 ทุกข้อคำถาม นำแบบทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียน เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ที่ได้ปรับปรุงจากข้อแนะนำแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับวัยรุ่นตอนต้นที่ไม่ใช่กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน โดยค่าสัมประสิทธิ์效альฟ้าของ cronbach อุปะหะว่า 0.80–1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการเรื่อง ผลของกิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก ที่มีต่อผลลัมภ์ทางการเรียนของวัยรุ่นตอนต้น ชุมชนเกาะหยงสตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ได้ดำเนินการทดลองโดยการจัดให้เด็กวัยรุ่นตอนต้น เข้าค่ายพักแรม

ในชุมชนเกาะหยงสตาร์ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง เป็นเวลา 3 วัน 2 คืนได้ดำเนินการทดลองดังนี้

1. ขั้นก่อนการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการประเมินประเมินก่อนการทดลอง (pretest) ก่อนดำเนินกิจกรรมนันทนาการ 2 สัปดาห์

2. ขั้นดำเนินการจัดกิจกรรม จัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน

3. เสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมให้กับกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

4. เสร็จสิ้นการทดลอง 7 วัน นำแบบทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียนชุดเดิม (post-test) อีกครั้ง เพื่อวัดผลความคงทนของผลลัมภ์ทางการเรียน

5. นำผลการทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียนก่อนเรียนและผลการทดสอบวัดผลลัมภ์ทางการเรียนหลังเรียน มาทดสอบความแตกต่างทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลลัมภ์ทางการเรียน ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจกิจกรรมนันทนาการ ใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน



ผลการวิจัย

1. ผลการใช้กิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจากที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับวัยรุ่นตอนต้นชุมชน เกาะหยงสตาร์ ตำบลท่าข้าม อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง

ภายหลังการทดลองใช้กิจกรรมนันทนาการ

เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของวัยรุ่นตอนต้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	ค่าเฉลี่ย(\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	t	sig
การทดสอบก่อนเรียน	34	4.47	1.56		
การทดสอบหลังเรียน	34	7.56	1.82	-7.652	.000*

* P<.05

2. ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจากของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.5$, S.D.=0.89)

และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสถานที่ และอุปกรณ์มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$, S.D.=0.44) รองลงมาด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X}=4.53$, S.D.=0.55) และน้อยที่สุดด้านส่วนบุคคล ($\bar{X}=4.46$, S.D.=0.57) รายละเอียดดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ
เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย(\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)	ระดับความพึงพอใจ
ด้านส่วนบุคคล	4.46	0.57	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรม	4.53	0.55	มากที่สุด
ด้านสถานที่และอุปกรณ์	4.57	0.44	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถอภิปรายจากผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการต่อการเรียนรู้ของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรม

การดำเนินการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการ ผู้วิจัยได้เลือกกิจกรรมนันทนาการที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชนและวัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตามแนวคิดของ ดารณีย์ ศรีสุขสวัสดิ์กุล (2546, น.57) กล่าวว่าการจัดกิจกรรมนันทนาการชุมชน นันทนาการชนบท และนันทนาการเยาวชน ควรจัดกิจกรรมให้สนุกสนาน ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้แก่เยาวชน โดยเน้นการอนุรักษ์ในด้านวัฒนธรรมของชุมชนและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ภายใต้บริบทของชุมชนนั้น ทั้งนี้ ก่อนการใช้แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการได้นำไปทดลองจริงใช้กับกลุ่มที่คล้ายกัน ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมที่ผ่านการหาค่า IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ไปทดลองใช้จริง พบร่วบรวมกิจกรรมมีเวลาไม่พอ เนื่องจากกิจกรรมมีความหลากหลาย ผู้วิจัยจึงปรับปรุงให้กระชับและเหมาะสมกับเวลา โดยคัดสรรกิจกรรมนันทนาการในการวิจัยครั้งนี้ 4 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมท่องเที่ยว/ทัศนศึกษา กิจกรรมวรรณกรรม กิจกรรมศิลปหัตถกรรม และ กิจกรรมอาสาสมัคร ซึ่ง สมบัติ กาญจนกิจ (2542, น.41-43) และ ดารณีย์ ศรีสุขสวัสดิ์กุล (2546, น.13-15) ได้กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า กิจกรรมนันทนาการสามารถพัฒนาอารมณ์สุข เสิร์ฟสร้างประสบการณ์ใหม่ เพิ่มพูนประสบการณ์

ส่งเสริมการแสดงออกแห่งตน โดยเฉพาะช่วยสืบทอดคิลปวัฒนธรรมของชาติ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภูมินทร์ มีขันหมาก และคณะ (2553, น.110-112) พบร่วม ภายหลังการใช้กิจกรรมนันทนาการที่เน้นการละเล่นของเด็กไทย ส่งผลให้นักเรียนมีระดับคุณค่าทางวัฒนธรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2. ผลการเรียนรู้ของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ เรื่องผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

ภายหลังการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมนันทนาการพบว่า วัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน เนื่องด้วยกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก เป็นการนำเนื้อหาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมนันทนาการ ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ค้นคว้าเพิ่มประสบการณ์จากการศึกษานอกสถานศึกษา ทั้งนี้สถานที่จัดกิจกรรมใกล้ชิดกับธรรมชาติ และสภาพแวดล้อมของต้นจากในป่าชายเลนตามสภาพจริง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดการศึกษานอกระบบที่ว่า ทุกคนมีการศึกษาตลอดชีวิตดังนั้นการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ในโรงเรียน นอกโรงเรียนก็สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ (ทองอยู่ แก้วไทรอะ, 2554, น.30) สำหรับแผนการจัดกิจกรรมนันทนาการผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเป็นกลุ่ม เป็นการส่งเสริมการช่วยเหลือกัน การลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ โดยกิจกรรมนันทนาการที่ผู้วิจัยสร้างครั้งนี้ นอกจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้เรียนรู้ด้านเนื้อหาแล้ว เมื่อเสร็จสิ้น



การเรียนในแต่ละกิจกรรม จะเกิดผลงานในเชิงประจักษ์ของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจในผลงาน และสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียน ซึ่งการที่ผู้เรียนจะมีผลงานในเชิงประจักษ์ได้นั้นแสดงถึงผู้เรียนจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ รู้จักการนำไปใช้และรู้จักการวิเคราะห์ในลิ่งที่ได้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวของ Bloom et al. (1955 อ้างถึงใน ผดุงชัย ภู่พัฒน์, 2555: น.7-8) ที่กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงออกถึงสมรรถภาพด้านสมองหรือสติปัญญาของบุคคล ต่างๆ ทางด้านพุทธิพิสัย จะต้องประกอบด้วย ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า

นอกจากนี้จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความสนุก ผ่อนคลาย เพลิดเพลินในการทำกิจกรรม สนใจ กระตือรือร้น ได้ซักถาม วิทยากรในการทำกิจกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามคำกล่าวที่ ชูชีพ เยาวพัฒน์ (2543, น.20-21) ให้ทัศนะว่า นันทนาการเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลมีความเจริญงอกงาม ทางกาย อารมณ์ และสติปัญญา จนนำไปชีวิตให้รู้สึกสดชื่นกลับมา มีชีวิตชีวาอีกครั้ง เพราะบุคคลที่ทำกิจกรรมนันทนาการจะเป็นผู้มีสุขภาพทางกายและสุขภาพจิตที่ดี แจ่มใส ร่าเริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รติก สุเจริญ (2547) ได้ศึกษาผลลัพธ์ของการเรียนหลังการปฏิบัติกิจกรรมค่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง ระบบนิเวศน์ ชายหาดของนักเรียนโรงเรียนสุวรรณศรี จังหวัดภูเก็ต พบว่า ผลลัพธ์ของการเรียนของนักเรียนหลังการปฏิบัติกิจกรรมค่ายการท่องเที่ยว

เชิงอนุรักษ์ สูงกว่าผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการปฏิบัติกิจกรรมค่ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งผลลัพธ์ทางการเรียนเรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจากของวัยรุ่น ตอนต้นในเกษตรหมู่บ้าน อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรังสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดพัฒนาการของวัยรุ่นตอนต้น ความว่า วัยรุ่นตอนต้นเป็นวัยที่ชอบลอง ชอบความตื่นเต้นท้าทาย ชอบทดลองของแปลกใหม่ ชอบการเรียนรู้ใหม่ ชอบหาประสบการณ์ มักอยู่กับกลุ่มเพื่อน (วิภาพร มหาพสุ, ม.ป.ป., น.139) และซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ว่า กิจกรรมนันทนาการทำให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ทำให้เกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ (Polson, 2013, p.45)

3. ความพึงพอใจของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อกิจกรรมนันทนาการ เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก

จากการศึกษาความพึงพอใจของวัยรุ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการพบว่า อยู่ในระดับดีมากทุกประเด็น เนื่องจาก กิจกรรมนันทนาการที่ให้ความรู้เรื่อง ผลิตภัณฑ์จากต้นจาก เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสได้อยู่ร่วมกันในค่ายพักแรม ผู้เรียนมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ สนุกสนาน และสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณที โชคพิงค์ (2552) ซึ่งได้ศึกษา การใช้กิจกรรมเข้าจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเข้าจังหวะ มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่า ก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รติกร สุขเจริญ (2547) ซึ่งได้ศึกษาผลลัพธ์ที่ทางการเรียนหลังการปฏิบัติกิจกรรมค่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง ระบบนิเวศน์ชายหาดของนักเรียนโรงเรียนสุวรรณศรี จังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมค่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่องระบบนิเวศน์ชายหาด ของนักเรียนโรงเรียนสุวรรณศรี จังหวัดภูเก็ต อยู่ในระดับดีมาก ดังนั้นจากผลความพึงพอใจจะเห็นได้ว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อการเรียนรู้เหมาะสมสมกับวัยรุ่น ตอนต้นเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มี ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบ กิจกรรมนันทนาการ ไปใช้ในการให้ความรู้กับเยาวชนในเรื่องอื่น ๆ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอด ความรู้เหล่านี้ให้กับคนรุ่นหลังอย่างมี ประสิทธิภาพ

1.2 ควรนำกิจกรรมนันทนาการไปใช้ใน การจัดกิจกรรมสำหรับบุคคลในวัยอื่น ๆ โดย อาจจะต้องปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับ วัยและเนื้อหา เพื่อสร้างกิจกรรมนันทนาการให้ สอดคล้องกับวัยของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมนันทนาการ เพื่อการเรียนรู้

2.1 เวลาในการทำกิจกรรม บางกิจกรรม เนื้อหาต้องเพิ่มเวลาให้มากขึ้นกว่านี้สำหรับการ เรียนรู้ของวัยรุ่นตอนต้น เช่น กิจกรรมลอกใบจาก และครรค์ไว้ซึ่งการเรียนรู้ เรื่องผลิตภัณฑ์จาก ต้นจาก เพราะการลอกใบจากเป็นกิจกรรมของ ชุมชนที่นำมาซึ่งอาชีพของคนในชุมชนด้วย ซึ่ง ถ้ามีการฝึกกันอย่างจริงจัง วัยรุ่นสามารถนำ กิจกรรมนี้เป็นอาชีพให้กับตนเองได้

2.2 การประเมินความรู้ นอกจากใช้แบบ ทดสอบผลลัพธ์ทางการเรียนแล้ว ควรใช้การ ประเมินโดยใช้กิจกรรม mind mapping ซึ่งจะ ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ตระหนักรและเห็นคุณค่า ของต้นจากที่มีต่อตนเองและชุมชนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา สุทธินุ่น. (2554). การจัดการป่าจาก ลุ่มน้ำปากพนัง. วารสารทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง, 1(1): 50-63.
- จarryarat จarryarat และ ประทับใจ สิกขา. (2555). การพัฒนาเส้นใยของต้นจาก เพื่อใช้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์. วารสาร วิชาการศิลปศาสตร์บัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 3(1): 94-104.
- ชูชีพ เยาวพัฒน์. (2543). นันทนาการ. กรุงเทพฯ: โอลเดียนสโตร์.



ภนิกจารัตน์ ปภาสวิทัย, วринทร ชาติริ และวีโรจน์ อีธธนาธอร. (2555). ผลงานใหม่สมุนไพรในป่าชายเลนทุ่งตะ象征จังหวัดตรัง. กรุงเทพฯ: บริษัท อีฟ โอลิมปิก (ประเทศไทย) จำกัด.

ดารณีย์ ศรีสวัสดิ์กุล. (2546). นันทนาการกับการใช้เวลาว่าง. กรุงเทพฯ: การศานา. ทองอยู่ แก้วไทรยะ. (2554). ระบบการศึกษา. ใน สุมาลี สังข์ศรี (บรรณาธิการ). ปรัชญาและหลักการศึกษาอกรอบแบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หน่วยที่ 1 (1-62).

นันทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นพรัตน์ บำรุงรักษ์. (2544). ต้นจาก..... พีชเศรษฐกิจของป่าชายเลน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

พดุงชัย ภู่พัฒน์. (2555). การเสริมสร้างความรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน. ค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2558, สืบค้นจาก <http://teched.rmutp.ac.th/km/wp-content/uploads/2012/07/การเสริมสร้างความรู้ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน.pdf>

วรรณนที โชคพิวงศ์. (2552). การใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญนานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยครินทร์วิทยาลัยครินทร์. กรุงเทพฯ.

เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์. (2550). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส จำกัด.

เพิ่มศักดิ์ วรรลยกุร. (2547). นันทนาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: วังอักษร.

ภูมินทร์ มีขันหมาก, เทเวศร์ พิริยะพุนท์ และสมควร โพธิ์ทอง. (2553). ผลการจัดกิจกรรมนันทนาการที่เน้นการละเล่นของเด็กไทยที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร.

การสารพุทธิกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. 2(1). 104-113.

มาลี จุฑา. (2544). การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดทิพย์วิสุทธิ์.

รัตigr สุขเจริญ. (2547). ผลลัมภ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการปฏิบัติกิจกรรมค่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เรื่องระบบนิเวศน์ชายหาดของนักเรียนโรงเรียนสุวรรณศรี จังหวัดภูเก็ต. ปริญญา niพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษามหาวิทยาลัยครินทร์. กรุงเทพฯ.

วิภาพร มากบสุข. (ม.ป.ป). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: ศูนย์ล่งเสริมวิชาการ.

สมบัติ กัญจนกิจ. (2542). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลิทธิโชค จันทร์ย่อง. (2552). พันธุ์ไม้ป่าชายเลนและป่าชายหาด ชายฝั่งอ่าวลีกา จังหวัดตรัง. สงขลา: นีโอพอยท์.

สุเมษย์ หนกหลัง. (2552). ผลของโปรแกรม
นันทนาการการละครรที่มีต่อการจัดการ
ความเครียดของเยาวชน: กรณีศึกษา 3
จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต สาขาวิชานันทนาการ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2553). นันทนาการและ
การใช้เวลาว่าง. กรุงเทพฯ: เอ迪สันเพรส
โปรดักส์ จำกัด.

อุดม เชยกีวงศ์ (2555). ปัจจัยเล่น. กรุงเทพฯ:
แสงดาว.

McLean, D.D., Hurd, A.R. & Rogers,
N.B. (2008). *Kraus' recreation and
leisure in modern society* (8th ed.).
Massachusetts: Jones and Bartlett
Publishers.

Polson, K. (2013). *Leisure Participation
Patterns of High School Students
in Southern Border Provinces of
Thailand*. Final Programme 4th
International Conference on Sport
and Exercise Science: Well-Being
Beyond Sport on Exercise. 26-29
March 2013. Bangkok, Thailand.